

FRONT POPULAR

Portantveu del Front Popular d'Esquerrres

El Govern de Catalunya serà ampliat.-No havia conegut mai moments de tan extraordinària emoció i responsabilitat i de sacrifici com son els que vivim, diu el senyor Companys.-L'honor de tots.-Per un camp d'aterratge.-En tots els fronts avancen les forces antifeixistes.

Hi haurà nou govern de la Generalitat?

Ahir, en rebre els informadors l'Honorable President de la Generalitat, senyor Companys, els manifestà que després del Consell celebrat ahir, els senyors Consellers li havien presentat la dimissió dels seus càrrecs, per tal de donar-li les màximes facilitats per a constituir un Govern de la més amplia concentració possible de les forces antifeixistes, per a poder actuar amb tota l'eficiència que reclamen les circumstàncies del moment.

No vol dir això —afegí el senyor Companys— que n'hi hagi cap que no estigui disposat a continuar i a fer el màxim sacrifici que calgui, però cal tenir present l'esforç que han realitzat i el molt que resta encara per a portar a terme el pla de reforma política i social que exigeixen els actuals moments.

Seguidament, digué, que havia encarregat al President del Parlament Català, senyor Joan Casanovas, la Presidència del nou Govern, esperant que en el més breu termini possible li sotmeti a la firma el nomenament dels nous Consellers.

El senyor Casanovas li oferí que, si no hi havia cap novetat a la nit li portaria la llista.

"No havia conegut mai moments de tan extraordinària emoció i responsabilitat i de sacrifici com són els que vivim"

El President de la Generalitat conversà ahir, al migdia, amb els periodistes a l'antecambra de la Presidència.

El senyor Companys va saludar els repòrters i amb veu serena i gest emocionat digué:

—Comprendreu que aquests no són dies de fer declaracions i de dir paraules, absorbit per la feina constant de cada dia i de cada hora. Tots els que em coneixen i coneixen els homes del Govern comprendran trágic aclapament d'aquests dies. Jo, que he tingut una existència tan accidentada, no havia conegut mai moments de tan extraordinària emoció i responsabilitat i de sacrifici com són els que vivim.

No he parlat més —afegí— amb vosaltres des del dia que a primeres hores de la matinada vaig abandonar aquest palau per tal de traslladar-me a la Comissaria d'Ordre Públic perill i de major responsabilitat en aquells moments. Incidents emocionants, gent que arribava ferida, altre que arribava sotmesa, clams d'adhesió que jo procurava mantenir. Gairebé tota la guarnició venguda per les forces lleials i l'assistència decisiva de les classes populars en un germen de coratge i de vindicació heroica.

Ara és tot això —seguí dient— un solc profund que ha de deixar rastre de transformació. Després, a part de les organitzacions obreres i el Govern que han procurat recobrar la nova normalitat i el nou ordre, els corbs de la victòria, els grups incontrolats llançats a actes de pillatge, algun gest de vandalisme, i nosaltres ací, als nostres llocs, sordint i lluitant. I després de set o vuit dies, la vida es va reposant, la vida que reprèn el seu ritme, amb la responsabi-

litat dels organismes obrers i la bona i abengada voluntat del Govern. Jo espero que això es refermi que tot es consolidi, i continuo al meu lloc, on és el meu deure, procurant contribuir amb la major eficàcia en la lluita contra el feixisme.

De la situació general a tot Espanya —afegí el President— les meves notícies són del tot falagueres, i quant als nuclis rebels, que han comès aquesta extraordinària insensatesa, no tardaran a ésser reduïts. No crec que em vegi obligat a dir altres coses, no són tampoc aquestes paraules l'expressió normal de la meua diària conversa amb els amics periodistes, sinó que són com una mena de desfogament de l'ànima, una crida a tots per tal que mantinguin l'esperit del nou ordre de coses i la unitat que ha de fer que Catalunya sigui sempre l'avantguarda en totes les concepcions i amb un sentit d'eficàcia responsable.

No vull, però —continuà dient el senyor Companys— acabar aquestes manifestacions, sense dir l'excel·lent efecte que m'ha causat el discurs que vaig sentir ahir per ràdio de la diputada Dolores Ibarruri "La Pasionaria", que tan favorables comentaris ha merescut a tot Catalunya, i trametre també una salutació per mitjà dels informadors a totes les forces i a tots els elements que en diversos llocs d'Espanya estan a punt de consolidar la nova victòria.

Ja heu vist —acabà dient— que el Govern he dictat algunes disposicions que assenyalen un profund avenç en l'ordre polític i social. A més el problema polític estricte el resoldrà ràpidament a to amb les necessitats i circumstàncies presents.

L'honor de tots De la Comissaria de la Generalitat

ORDRE

Les circumstàncies que està travessant la Nació, provocades per l'aixecament feixista contra el Govern legalment constituït, fan indispensable l'adopció de mesures extraordinàries, essent necessari la construcció d'un camp d'aterratge d'avions, a les proximitats d'aquesta ciutat:

Per tant he resolt:

PRIMER. — Són incautades per la Generalitat de Catalunya, total o parcialment, totes aquelles finques situades en el terme municipal de Vilaseca, partida Prat d'Albinyana, compreses dins un quadrilàter gaire be rectangular de les següents confrontacions:

A l'Orient el camí que des de la Torre de Virgili va a la mar.

A Tramuntana el camí de la Torre perllongat cap a Ponent fins una llargada de set-cents vint-i-cinc metres.

A Ponent una línia paral·lela al camí primerament indicat situada a una distància de set-cents vint-i-cinc metres d'aquest.

A Mitjorn per la platja.

SEGON. — Les finques incautades seran destinades a la construcció d'un camp d'aterratge d'avions al servei de la Generalitat de Catalunya.

TERCER. — Els treballs de construcció de l'esmentat camp d'aterratge començaran immediatament, a qual efecte es comunicarà tot seguit aquesta ordre al senyor Alcalde de Vilaseca, per tal que ho posi en coneixement dels propietaris dels terrenys afectats.

Tarragona, 31 de Juliol del 1936.

El Comissari,
LLUIS MESTRES

Si la força material és necessària de vegades per al triomf de les bones causes, mai no pot prescindir-se de la força moral. Les extralimitacions i les malifetes, si no són aturades ben aviat, fan minvar aquesta força necessària i afebleixen l'acció heroica dels qui, en el combat i en el treball, sostenen els grans ideals de la llibertat humana.

Es que no havem vist ací mateix, en les hores culminants de la lluita, la supremacia de la força moral? Es que els sublevats no eren militarment molt més forts que els qui es dreçaren contra ells per a tallar el pas a la rebel·lió feixista?

Aquells homes que amb pistoles, o amb ganivets, o amb les mans, es llançaven damunt les metralladores i els canons, tenien la força moral de la superioritat d'idealisme i de cor, contra la qual la força de les armes no té poder.

Per això els antifeixistes han vençut i segueixen vençant. Per això no han de permetre que res vingui a minvar la força noble d'on surt el miracle de la victòria popular.

Els desordres i els excessos interiors són més perniciosos que mai enmig d'una guerra com la que ara es sosté. Aquests fets, quan es produeixen, fan tristesa i angúnia. Vénen a crear un problema intern que desvia l'atenció dels governants, trasbalsa el poble i obliga a distreure en precaucions elements que podrien ésser útils en el front de combat.

Al contrari, l'ordre màxim en l'interior dona la màxima eficàcia a l'acció combativa. Els herois que ofereixen la sang i la vida per uns ideals, han de tenir tot l'orgull que els pertoca, i no ha de succeir res que pugui avergonyir-los.

A. Rovira i Virgili

Nou govern de Catalunya

Presidència
Governació
Cultura
Treball
Justícia
Obres Públiques
Economia
Sanitat
Assistència Social
Finances
Agricultura
Serveis Públics
Defensa
Proveïments
Comunicacions

Casanoves
Espanya
Gassol
Prunès
Quero
Mestres
Comorera
Rouret
Puig i Ferreter
Martí Esteve
Calvet
Terradelles
Sandino
Ruiz Ponseti
Vidiella

